

Shuumatsu no Izetta

Írta: Hirotake

Folytatom az előző számban elkezdett olyan irányú törekvéseimet, hogy minden számba írrok egy általam nézett szezonos animéről ismertetőt. Remélem a jövőben is sikerült ezt betartani.

Valahogy úgy érzem ezt a cikket most csak férfitársaim fogják olvasni, mivel a hölgyek legjavát elvesztettük a Yuri!!! on Ice cikknél.

A Shuumatsu no Izzeta egy 12 részes original történet és az Aija-do stúdió kezei közül került ki, akik eddig nem képviselték dominánsan magukat a szezonos animék világában.

Boszorkányság a történelemmel...

...vagy egy kis történelmi boszorkányság, mondhatnánk könnyelműen, és ezzel ebbe a két szóba bele is foglaltuk az anime lényegét. No de azért terjesszük ki ezt a dolgot.

Egy alternatív Európát kapunk, 1939-ben a Német Birodalom szisztematikusan kezdi lerohanni a kontinens országait. Ismerős ugye? Megkaptuk a II. világháborút náci nélkül. További különbség még, hogy Németország itt királyság. Az okkult megszállottságot a mágia helyettesíti, amibe német barátaink jócskán beleássák magukat. A modern politikát szintén kukázták a sztoriból, ne is várjunk komoly megbeszéléseket vagy nagy stratégiai húzásokat, de talán nem is akkora baj ezen a szinten. Egy-két taktikai értekezletre kerül csupán sor.

1940-re a hatalmas birodalom egyik célpontja egy kis alpesi ország Elystadt. Az anime némi múltba merengés után ott kezdődik, hogy kis országunk hercegnője

Ortfiné (Fine) vonaton utazik hazafelé, és persze német barátaink őt keresik. Némi vonatos akciózás után Fine és társai távozni kényszerülnek a mozgó vonatról. Rövid szabadságuknak azonban ismét vége szakad egy időre és hercegnőnk megint az ellenség társaságában, egy repülőről élvezheti az Alpok látványát. A bajos egyének egy helyen tartásának jegyében a még kómában fekvő Izzetát, a boszorkányt is a gépen szállítják. Szinte adja magát a következő jelenet: Izzeta felébred (újra)találkozik Finével, majd újabb akció és látványos repülés üldözés mellett puskán szárnyalva átrepülnek az Alpok hófödte csúcsai felett egyenesen Elystadtba.

A két lány története innentől összefonódik. Izzeta felajánlja erejét barátnőjének és az országnak annak ellenére, hogy nagymamája éveken ezelőtt arra tanította, hogy ne használja az erejét. De így legalább Elystadt a többi szövetséges állammal karöltve próbál ellenállni a német területi hódításoknak.

A bevezető epizód után két részre osztanám a cselekményt. Az anime első felében Fine és Izzeta kapcsolata van a fókuszban, de mellettük megismerünk több elystadti embert is. Ezekre a részekre főleg egyszerű, lineáris történetvezetés, látványos, rövid harcok jellemzőek. Minimális a külvilág bemutatása, ez mindössze egy tárgyalásra koncentrálódik a szövetséges nemzetekkel.

Mégis örömteli ez a felosztás, mivel így sikerült megszeretetteti Izettát és Finét. Sok mindent megtudunk a boszorkányokról is, ami viszont lehetne részletesebb, kidolgozottabb. A két lány kapcsolata teljesen rendben van, mondhatni testvéri kapcsolatot alakul ki közöttük.

Az anime második fele már több izgalmat tartogat. A Német Birodalom is mozgolódni kezd és nem hagyják annyiban Izzetta és Eystadt ténykedését. Több karaktert is megismerünk a német oldalról, megjelenik a kémkedés és a kisebb összecsapások mellett ez válik fontossá. Ebből erednek az anime nem várt kisebb fordulatjai, aminek hála az anime kiemelkedik a sablonos, kiszámítható egyszerűségekből és lesz megragadó, élvezhető és kevésbé felejthető. Megbeszélésekből is egy százzal többet kapunk. Félreértés ne essék, ettől még az Izzetta nem lesz különleges, kihagyhatatlan darab, pusztán olyan elemeket építettek be jól a sztoriba, melyekre nem biztos, hogy az első megítélés alapján számíthatnánk.

„...az Izzetta nem lesz különleges, kihagyhatatlan darab, pusztán olyan elemeket építettek be jól a sztoriba, melyekre nem biztos, hogy az első megítélés alapján számíthatnánk.”

Szereplők

Kár lenne tagadni az Izzetta legnagyobb gyenge pontja a karakterek. Ezen belül is a jellemük az, amire nem fordítottak kellő figyelmet a készítő, sajnos megragadtak a középszerű sémák használatánál. Szerethetőek, belepasszolnak a történetbe, de sok maradandót nem hagynak, a jellemfejlődést pedig el is felejthetjük.

Finé és Izzetta kapcsolata a legdominánsabb az animében ezt kár is tagadni. A többi elystadt emberke kisebb hangsúlyt kap, így nem is nagyon fűz hozzájuk semmilyen érzelmeket. Kapunk itt pár egyszerű katonát, egy titkosszolgálati parancsnokot és tisztjeit. Az anime megmutatja mivel járulnak hozzá az ország védelméhez, harcához, de semmi több. Az anime első felében a német oldalt teljesen elhanyagolják. Az első két epizódban feltűnő fontosnak tűnő szereplők az anime második felében kezdenek mozgolódni és szerecséire cselekedni is. Még pont nem annyira későn, hogy érdektelenek legyenek, de ettől még nem

emelkedtek ki a felejthetőség tengeréből. Izzetta is megkapja méltó ellenfelét egy másik gonoszabb boszorkány képében, akinek hála az orszograt íve ellentétes irányba görbül, ezzel megmentve az animét a teljes érdektelenségtől. Többet nem is írok a szereplőkről, mert nem lenne értelme.

Megvalósítás

Bár az előbb a gyenge pontról volt szó, most jöjjön ismét egy dicséző fejezet. Ez maga a grafika és az animáció. Sok stúdió a dinamikus jeleneteket tartalmazó animéknél hajlamos a részek előrehaladtával

spórolni az animáció minőségén. Örödi kör, hogy az akciódús sorozatoknál pont a vége felé pörögnek fel az események. Nos az Izettának ettől nem kell félnie, az utolsó részig remek grafikát és animációt kapunk. Bár szórászhasogatásként azt azért megjegyzem, hogy a látványos kameramozgásokkal már csinják bántak.

A grafika tehát szép. Mind a közeli, mind a távoli tájak gyönyörűek. A környezet kellően részletes, a karakterek nem lógnak ki, szépen vannak megrajzolva. Nem annyira csúcs CG orgia, mint az ufo-table, de tetszetős a szemnek. Hozza azt, amit 2016-ben elvárhatunk. Nem mellesleg több valós helyszínt is belepakoltak a készítő (Nagy-Britannia, Ausztria, Németország), egész hitelesen, de ez így is van rendjén. A színekkel is jól operáltak, kellően élénkek. Az animációról is hasonló véleményt tudok írni: a mozgások jók, a csaták látványosak. Jók a kameramozgások és a varázslat is mérsékeltlen diszkrét, nem giccses csillámparádé.

A zenét sem mondanám rossznak, csak nem kiemelkedő. Ez persze még nem baj. Az opening egy pergősebb de sablonos szám, az ending viszont egy tetszetős melankolikus drámai dallam, ami azt sugallja nekünk, hogy nem lesz minden karakternek "happy" ez az anime.

A köztes dallamok egész jól hangzanak és változatosságot is felfedezhetünk bennük. Van itt pergős csatazene és kórus által előadott dallam is.

Amit még negatívumként tudok felhozni az Izetta ellen az a csaták levezénylése. Valahogy olyan üres az egész. Vannak látványos és izgalmas jelenetek, de a csaták tétje valahol elveszik két lövés közt. Nem látjuk a hatását az összecsapásoknak, azonkívül, hogy Elystaddt ismét megmenekült a németekről.

Ítélet

Számomra, akit hidegen hagyott a jég bűvölete az Izetta egy kellemes családós

volt, minden fentebb említett hiba ellenére. Ezeket már csak azért is el tudom nézni neki, mert alából nem vártam egy komplex, részletekig kidolgozott művet, (miért is várnék ilyen az elmúlt évek szexuális tapasztalatai alapján) pusztán egy szórakoztató bosszú sztorit. Ezt meg is kaptam, és ezen még kicsit túl is tettek a készítő olyan számomra nem várt eseményekkel, melyek spoiler tárgyát képeznek, ezért nem ide írom le.

Nem nagy durranás, de kellemes emlék marad. Aki pedig a sorozat végével kapcsolatos spoileres véleményemre kíváncsi az lapozzon a [fanboy rovathoz](#).

Cím: Shuumatsu no Iketta
Angol cím: Iketta, The last Witch

Szezon: 2016 őszi
Műfaj: akció, történelmi, katonság

Hossz: 12 rész

Stúdió: Aija-Do

Értékelés
 MAL: 6,98
 ANN: 7,07
 Anidb: 6,66